

Cine este Dumnezeu?

Cine este Dumnezeu?

În Exod 3.14, Dumnezeu spune despre Sine: Eu sunt Cel ce sunt". Nu este om pe pământ care să nu-și fi pus întrebarea: «Există Dumnezeu?» Și nu este om care să nu creadă, într-o formă sau alta, în Dumnezeu. Fiecare om are propria lui închipuire despre Persoana lui Dumnezeu și, potrivit punctului său de vedere, îi dă nume și însemnătate.

Nimeni nu se poate îndoi de adevărul că se află în fața unei Puteri pe care mintea omenească nu o poate cerceta.

Fiecare este convins că, acolo unde este o lucrare, este și un scop, iar unde este un scop, este și un Creator. Sunt oameni care, în locul Persoanei lui Dumnezeu, pun destinul. După ideea lor, omul mai mult sau mai puțin, la discreția unui așa-zis destin care le-ar putea aduce mai multă sau mai puțină fericire și că, indiferent de voia lor, sunt supuși unei puteri.

Sunt și oameni care pun prevederea în locul lui Dumnezeu, apreciind modul în care se vor desfășura evenimentele viitoare pe baza unor fapte din prezent. În India, aceasta a devenit o religie cu numele Kismet, care susține că nu trebuie să te opui suferinței, deoarece ea tot va veni.

Alții pun în locul Persoanei lui Dumnezeu o ființă importantă. Ei simt că trebuie să fie un cineva mai mare, care domnește peste toate, dar își pun peste ei tot un om, asemenea lor.

Cine este Dumnezeu? „Eu sunt Cel ce sunt” - a spus Dumnezeu despre Sine. „Pentru că El a spus și a fost; El a poruncit și a luat ființă” (Psalmul 33.9). Dumnezeu este o Persoană care aude, care vede, care vorbește, care lucrează. Este un Dumnezeu întreit: Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt; trei Persoane și totuși un singur Dumnezeu. Tatăl nu este Fiul și Fiul nu este Duhul Sfânt. Aceasta este o taină pe care mintea omului nu o poate pătrunde, pentru că numai prin Duhul lui Dumnezeu se poate cunoaște ce este dumnezeiesc. Dumnezeu descoperă omului această taină numai când omul se smerește în fața Sa: „temerea de Domnul este începutul înțelepciunii” (Psalmul 111.10).

În înțeles omenesc, această relație poate fi ilustrată grafic printr-un triunghi cu toate laturile egale; pe o latură a acestui triunghi scriem „Tatăl”, pe cealaltă, „Fiul”, pe a treia, „Duhul Sfânt”, iar în mijloc, „Dumnezeu”. Când punctul central este unit cu colțurile, înțelegem că ceva din Dumnezeu este întreit! Putem să-L vedem astfel pe Dumnezeu Tatăl, pe Dumnezeu Fiul și pe Dumnezeu Duhul Sfânt într-o treime dumnezeiască în deplină armonie.

Dar Dumnezeu nu vrea să fie numai înțeles, ci și crezut. Pentru a putea fi crezut, El S-a descoperit omului:

1. Prin creația Sa

Dumnezeu a chemat totul în prezența Sa prin Cuvântul Său. „El a spus și a fost; El a poruncit și a luat ființă” (Psalmul 33.9). Omul poate privi și admira natura cu tot ce se mișcă în ea. Toate acestea amintesc omului că Dumnezeu le-a creat. Dumnezeu nu este natura, ci natura este lucrarea mâinilor Sale.

2. Prin lucrarea Sa în creație

Dumnezeu hotărăște mișcarea soarelui, a lunii, a stelelor: „El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepți” (Matei 5.45). Dumnezeu le face să crească, toate pentru binele zilnic al omului. Cineva poate să spună că acestea se datorează legilor naturii. Dar legile sunt ceva de neclintit (de exemplu legea gravitației). Dacă schimbarea timpului s-ar face după legi, ar însemna ca înflorirea, secerișul, ploaia, căldura, înghețul și zăpada să decurgă în fiecare an uniform ca un ceas.

Ce s-ar întâmpla dacă natura ar fi la voia întâmplării? Domnul Isus este Acela care susține „toate prin Cuvântul puterii Sale...” (Evrei 1.3). Nu este nici un om care ar putea dirija tot «mersul» naturii. Ce bine că această lucrare nu este lăsată la dispoziția omului sau la voia întâmplării!

3. Prin poporul Său Israel

După potop, când oamenii, în mândria lor, au vrut să-și construiască un turn până la cer, Dumnezeu Și-a ales un popor față de care Și-a arătat dragostea și binecuvântarea în mod deosebit. Vechiul Testament este plin de dovezi ale dragostei și bunătații lui Dumnezeu, cu toată necredincioșia poporului Său. Pe multe căi rătăcitoare a umblat poporul Israel până în ziua de astăzi, dar promisiunile pe care le-a dat Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov rămân neclintite până în veșnicie.

Dumnezeu este credincios cuvântului spus și nu și—l mai retrage. Poporul Său a continuat să existe în toate timpurile, în ciuda tuturor planurilor de distrugere față de el. Câte popoare au fost mari cândva, însă numele lor nu mai este cunoscut astăzi! Dar poporul Israel, poporul

lui Dumnezeu pe acest pământ, a rămas.

În anul 1948, când, în ciuda tuturor împotrivirilor, israeliții au primit înapoi țara lor, au descoperit împlinirea uneia dintre promisiunile lui Dumnezeu față de ei.

4. Prin venirea Fiului Său pe pământ

Aceasta a fost cea mai mare revelație a lui Dumnezeu din toate timpurile: prin Fiul Său venit pe pământ. Prin această lucrare, Dumnezeu a luat un chip de om, pentru a-l readuce în comuniune cu El pe omul pierdut. Dar toate minunile pe care Domnul Isus le-a făcut pe pământ, ca și lucrarea de pe Golgota, au fost socotite de oamenii necredincioși de domeniul povestirilor. Pe Golgota S-a revelat însuși Dumnezeu. Când pământul s-a cutremurat și soarele și-a pierdut strălucirea, nu a fost un eveniment întâmplător, ci atunci a fost arătată o parte din puterea lui Dumnezeu, care a putut fi simțită de oameni.

5. De la Golgota și în mod deosebit de la Rusalii, Dumnezeu Se descoperă la mii și milioane de oameni

Din oameni care altădată îl batjocureau și îl urau, Dumnezeu a făcut oameni care îl iubesc și care îl adoră. Pe ucigași i-a transformat în oameni ai păcii și ai dragostei. Din făpturi căzute în deznădejde a făcut oameni plini de speranță. Scoțând pe oameni din toate rasele și limbile și ducându-i la o experiență vie, Dumnezeu zidește și astăzi adevărata Sa Biserică. Aceștia sunt răscumpărații prin lucrarea de pe Golgota, în fața cărora Dumnezeu Se prezintă cu numele: „Eu sunt Cel ce sunt”.

6. Dumnezeu Se descoperă întregii omeniri prin cuvântul său

Sfânta Scriptură este Cartea răspândită în cele mai multe limbi și dialecte. Bărbați sfinți, îndemnați de Duhul Sfânt, au scris și au mărturisit despre existența și voia lui Dumnezeu. Oricine citește Biblia cu sinceritate nu poate să nu-și dea seama că nu este vorba de cuvântul omului. Numai Dumnezeu poate să Se descopere oamenilor așa cum a făcut-o în Sfânta Scriptură.

Cine este Dumnezeu? Astăzi El încă este Dumnezeul harului și al îndurării. Dar El nu va rămâne așa. Acest pământ plin de ură și de păcat, pe care zilnic se varsă sânge nevinovat, L-a determinat pe Dumnezeu să pună o limită harului Său.

Omul întreabă: «Cum se vor termina toate relele?» Răspunsul îl va da Dumnezeu. El va judeca la timpul hotărât. Nimic nu rămâne uitat cu privire la păcat și fărădelege. Dumnezeu va judeca tot răul. „Este înfricoșător lucru să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!” (Evrei 10.31). După ce omenirea va fi judecată, pământul va fi ars: așa citim în 2 Petru 3.7.

Omului de astăzi, care trăiește în epoca nucleară, nu-i este greu să-și imagineze această realitate. Dumnezeu va avea apoi un cer nou și un pământ nou, unde nu vor mai fi păcat și moarte, ci va locui dreptatea. Atunci vor domni fericirea și bucuria. Dumnezeu își împlinește planul cu această creație căzută în păcat și nimeni nu-L va putea împiedica în realizarea lui.

Întrebarea care se pune pentru fiecare în parte este aceasta: «Ce este Dumnezeu pentru mine? Ceva de neînțeles? de necuprins? Ceva nesigur sau înfricoșător? Este El Tatăl meu ceresc, astăzi? Sau este Judecător, mâine?» Dumnezeu Se descoperă și acum oamenilor prin lucrările Sale și prin Biblie.

Dumnezeu aude strigătul și suspinul copiilor Săi și are încă răbdare față de nelegiuirea, batjocurile și refuzul oamenilor. Curând însă îi va conduce pe copiii Săi la realitatea celor crezute; și atunci omenirea va fi judecată după faptele ei. Ferice de cel care poate spune împreună cu psalmistul: „Numai în Dumnezeu rămâne liniștit sufletul meu; de la El vine mântuirea mea. Numai El este stânca mea și mântuirea mea, turnul meu înalt; nu mă voi clătina mult. La Dumnezeu este mântuirea mea și gloria mea, stânca tăriei mele; adăpostul meu este în Dumnezeu” (Psalmul 62.1,2,7).

clickbible.org